

การนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี
มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

THE IMPLEMENTATION OF EDUCATIONAL MANAGEMENT POLICY
OF PATHUM THANI EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
IN PRIMARY SCHOOL

นิตยา จำปา¹ สุวรรณ โขติสุกานต์¹ และพิเชก จันทร์เอี่ยม²
Nithaya Jampa¹ Suwanna Chotisukan¹, and Pisake Jun-Eam²

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
²อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและเปรียบเทียบการนำนโยบายการจัดการศึกษาเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีมาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามเขตพื้นที่การศึกษาและขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าช่วงชั้น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 369 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีไปปฏิบัติในระดับมากทุกด้านและทุกรายข้อ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ตามแนวสื่อเสรี และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา
2. โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 และเขต 2 มีการนำนโยบายการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ไปปฏิบัติโดยรวมไม่แตกต่างกัน ในรายด้านได้แก่ ด้านการพัฒนาผู้เรียนครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

เมื่อเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แก่ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาและพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the implementation of the educational management policy of the Pathum Thani implementation educational service area office in primary schools and to compare the use of the education management policy of the Pathum Thani primary educational service area office in primary schools according to educational service area and size of school The sample was 369 people, including the school directors, the deputy directors, and the grade level leaders selected by quota sampling. The data was collected by a questionnaire, with five rating scale item.

The findings were as follows:

1. The primary schools in the Pathum Thani educational service area practically implemented in all issues and items in the educational management policy at a high level. The highest mean was the promotion of research and learning development, the promotion of production and development of teaching and learning media based on freedom media concept, and the promotion of participation in administrative and teaching management. The second was the promotion of national education quality assessment.

2. The implementation of educational management policy of Pathum Thani educational service area office in primary schools of Pathum Thani educational service area 1 and area 2 was no difference in the aspects of development of learner, teacher and educational personal, and promotion of participation in administrative and teaching management.

The comparison of the implementation according to size of school found that there was no difference in all aspects. As considering each aspect, there was a significant difference between the small and the large school at the level of .05 in the aspect of development of learner, teacher and educational personal. In addition, there was a significant difference between the small, medium, and large schools at the level of .05 in the aspect of participation in administrative and teaching management.

ความสำคัญ

นโยบายการจัดการศึกษา การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ความสำคัญของปัญหา

ความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ จะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยการศึกษาเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญ ซึ่งในภาวะการณ์ปัจจุบันวิธีการศึกษาเรียนรู้ของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ตามความเจริญของเทคโนโลยีและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมข้อมูลข่าวสารที่เชื่อมโยงถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น หน้าที่ของครูที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการค้นคว้าหาวิธีการจัดการศึกษาเรียนรู้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้นอยู่เสมอ เพื่อให้ศิษย์ทุกคน ถึงพร้อมด้วย ประเสริฐ ประการ คือ เป็นคนที่มีความรู้มีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะ ก่อให้เกิดความมั่นคงใญ่บุลย์แก่ชาติบ้านเมือง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) กล่าวถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดเกี่ยวกับการ ศึกษาไว้ในมาตรา 81 ระบุว่ารัฐต้องจัดการ ศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้ สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสาระในรัฐธรรมนูญดังกล่าวนำไปสู่การ จัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 บัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ ให้คนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุขมาตรา 22 บัญญัติว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดกระบวนการ จัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องเสริมผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพมาตรา 24 บัญญัติว่า กระบวนการเรียนรู้ต้องจัด เนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดและ ความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการการเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ ใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ทำเป็นรักการอ่านการเรียนอ่านความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ หลากหลายพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกเวลา ทุกสถานที่หลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก่อให้เกิดความตื่นตัวของครูอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งหลายเพราะการจัดการศึกษาของประเทศ ต้องมีการปรับเปลี่ยนโฉมหน้าใหม่ไปสู่การจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด เพื่อให้เกิดการพัฒนาลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ คือ ดี เก่ง และมีความสุขผู้บริหารครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ให้ชัดเจนเพื่อหาคำตอบว่าการจัดการศึกษาจะดำเนิน ไปในทิศทางใดโดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งถือเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจให้ตรงกัน และ พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

กรมวิชาการ (2544) ได้สรุปเหตุผลดังกล่าว นำไปสู่แนวคิดปรัชญาการศึกษาแบบใหม่ ที่เชื่อว่าการศึกษาคือการเรียนรู้และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยครูจะเป็น ผู้จัดกิจกรรม หรือสถานการณ์ต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกซึ่งศักยภาพหรือ ความรู้ความสามารถ ของตนด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเอง (Learning by Doing) สรุปองค์ความรู้ที่ได้

จากการปฏิบัติด้วยตนเองครู ไม่ต้องบอกความรู้ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียนแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดเหตุผล เพื่อแก้ปัญหาเองเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตจริงได้ และมีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเมื่อกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียน ปฏิบัติจริงกระบวนการวัดผลจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงผลการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ที่ปรากฏในรูปแบบของพฤติกรรมและผลงานเป็นหลัก โดยใช้การวัดผลอย่างหลากหลาย และวัดสภาพจริงเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนว่าเขาทำอะไรได้บ้าง ซึ่งเรียกว่า เป็นการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จากผลการดำเนินการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีที่ผ่านมายังพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหลาย ประการ เช่น ปัญหาการลาออกกลางคันของนักเรียนยังอยู่ในภาวะที่สูง ในขณะที่จำนวนนักเรียนที่ สอบไม่ผ่านในแต่ละชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้น ป.3 ป.6 และ ม.6 ที่วัดผลโดยกรม วิชาการพบว่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติเกือบทุกวิชานอกจากนี้ยังพบว่ามีสถานศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ครู ไม่ครบชั้นเรียน งบประมาณไม่เพียงพอ ชุมชนส่วนมากยากจนทำให้ยากต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของนักเรียนและมีนักเรียนที่จบชั้น ป.6 และ ม.3 ยังใช้คอมพิวเตอร์ไม่ครบทุกคน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี, 2547)

จากสภาพดังกล่าวสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีได้ร่วมประชุมวางแผนเพื่อหา แนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวประกอบด้วยแนวทางในการแก้ปัญหา 1) คือพัฒนาผู้เรียนครูและ บุคลากรทางการศึกษา 2) ส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน 3) ส่งเสริม การวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา 4) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี 5) ส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ และ 6) ส่งเสริมสนับสนุน สถานศึกษาให้มีศักยภาพด้านการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการมีส่วนร่วม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี, 2547) อาจกล่าวได้ว่าการวางแผนกลยุทธ์ของเขตพื้นที่ การศึกษาดังกล่าว มีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา เพราะการดำเนินงานใดๆ ก็ตามถ้าหากได้ มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างมีขั้นตอน และรอบคอบ จะทำให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้เป็นที่เชื่อกันว่า การวางแผนช่วยให้การทำงานถูกต้องตามวัตถุประสงค์และช่วยให้มี การ ประสานงานต่างๆทุกหน่วยทำให้การปฏิบัติงานซ้ำซ้อน ชัดแย้งหมดสิ้น การวางแผนกลยุทธ์ จึงเป็น เครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของการบริหารที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นงานสำคัญยิ่ง ใน กระบวนการบริหาร และจัดการของหน่วยงานทั้งระบบ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2531) ซึ่งจากแผนกลยุทธ์ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้สถานศึกษา ชั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานีต้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและหลักการของแผนกลยุทธ์ที่ได้กำหนด ไว้ด้วยการส่งเสริมการจัด การศึกษาระดับปฐมวัย และตรวจสอบให้เด็กทุกคนในเขตพื้นที่บริการ ของโรงเรียนได้เรียนในการจัด การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาครูอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องต้องพัฒนา คุณภาพนักเรียน ให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานการศึกษารวมทั้งส่งเสริม ให้ครูอาจารย์ ได้จัดทำวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูควรผลิตจัดหาสื่อการ เรียนการสอนที่ทันสมัย และมี ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา และภูมิปัญญาท้องถิ่นในโรงเรียน

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน และการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

การนำนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีมาใช้ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี แตกต่างกันตามเขตพื้นที่การศึกษา และขนาดของโรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษา และขนาดโรงเรียน

ตัวแปรตาม นโยบายของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากร การส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาที่ได้มาตรฐานการส่งเสริมการวิจัย และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี การส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี, 2547)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามเขตพื้นที่การศึกษา และขนาดของสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จากจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 177 โรงเรียน จำนวน 369 คน

กลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนโรงเรียน 177 โรงเรียนได้จำนวนกลุ่มอย่างจำนวน 123 โรงเรียน ใช้ตารางสำเร็จรูปของ (เครจซี่ และมอร์แกน, 1970 อ้างถึงในยุทพงษ์ กัยวรรณ, 2543) และเลือกประชากรจากโรงเรียนละ 3 คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าช่วงชั้น รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 369 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เขตพื้นที่การศึกษา ขนาดโรงเรียน ตัวแปรตาม นโยบายของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากร การส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาที่ได้มาตรฐานการส่งเสริมการวิจัย และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี

การส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี, 2547)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 2 ตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อทราบการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน 36 ข้อ ซึ่งจะครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

- การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากร จำนวน 11 ข้อ
- การส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาที่ได้มาตรฐาน จำนวน 4 ข้อ
- การส่งเสริมวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ
- การส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสือเสรี จำนวน 4 ข้อ
- การส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ จำนวน 6 ข้อ
- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการและการจัดการเรียนการสอน จำนวน 7 ข้อ

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scales) โดยเกณฑ์ให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน	ระดับการปฏิบัติตามนโยบายการศึกษา
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ระดับการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีมาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษากำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนโดยใช้หลักการของเบส (Best, 1997 อ้างในประคอง กรรณสูตร, 2542)

ค่าอยู่ระหว่าง	การนำนโยบายการจัดการศึกษา
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด
1.51 - 2.50	น้อย
2.51 - 3.50	ปานกลาง
3.51 - 4.50	มาก
4.51 - 5.00	มากที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีมาใช้ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มากำหนดกรอบ ที่จะศึกษา และพัฒนาสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา สำนวน ความชัดเจน และการใช้ภาษา
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารการศึกษาตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา กับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
4. การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)
นำแบบสอบถามจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ 3.3.3 ไปหาค่าความเที่ยงตรงของในเนื้อหา (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความพ้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Congruence หรือ IOC) โดยแปลความหมายของคะแนน ดังนี้
+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
และเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความพ้องตั้งแต่ 0.6 ไปใช้ ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.6 นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ยุทธพงษ์ กัยวรรณ (2543)
5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try - Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984 อ้างถึง ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9536
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองและแก้ไขแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป
การเก็บรวบรวมข้อมูล
การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้
1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
การวิเคราะห์ข้อมูล
การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล

1. ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)
4. การทดสอบค่าที แบบเป็นอิสระต่อกัน (t - test: Independent)
5. การทดสอบค่าเอฟ (F - test) และถ้าพบความแตกต่างใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

โดยวิธีการของเซฟเฟ่ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

การนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ตามแนวสี่เสี รongลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

เมื่อจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า

เขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 การนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสี่เสี ส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

เขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 การนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสี่เสีรองลงมาคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

การเปรียบเทียบการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ในภาพรวมพบว่าเขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารโรงเรียนไม่ต่างกัน

ส่วนด้านที่ต่างกันได้แก่ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในภาพรวม พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียนครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านการส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐาน และด้าน การส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี รองลงมาคือ ด้าน การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้การส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดกลาง พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี และ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนรองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐาน ด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

การเปรียบเทียบการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวมพบว่า ขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่ต่างกันได้แก่ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนขนาดกลางมีระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารโรงเรียน ต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อเสรี พบว่าโรงเรียนเล็กมีระดับการดำเนินงานต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางมีระดับการดำเนินงานต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ในภาพรวมพบว่าเขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาไม่ต่างกัน ส่วนด้านที่ต่างกันได้แก่ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวมพบว่าขนาดโรงเรียนต่างกัน มีระดับการดำเนินงานของนโยบายมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

การนำนโยบายการจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีมาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยโรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีมีส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่องรองลงมาคือสนับสนุนให้ครูทำผลงานทางวิชาการโดยใช้กระบวนการวิจัย และส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปพัฒนาผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้แสดงว่าครูสามารถผลิตสื่อและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปเผยแพร่ ไปสู่ผู้เรียนสื่อเป็นพาหะและสื่อในบางโอกาสเป็นแหล่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัย แก้วสุวรรณ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผลการวิจัย พบว่า ด้านกำหนดนโยบายและการวางแผนการให้ครุร่วมหารือถึงปัญหาและวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกันด้านความรู้ ผู้บริหารมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนพร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูมีเสรีภาพในการทำวิจัย ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ตามแนวสื่อเสรี พบว่าสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมาบูรณาการการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนรองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การพัฒนาผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และยังสอดคล้องกับแนวคิดของกนก จันทร์ขจร (2535) ได้ให้หลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการโดยเน้นผลที่เกิดกับผู้เรียนทั้งในด้านความสามารถในการคิด ค่านิยม ความรู้สึกชื่นชม และการปฏิบัติการ สอนคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้เป็นคนดีที่สังคมต้องการเป็นสมาชิกที่ดีของมนุษยชาติ แต่ผู้บริหารควร พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติการส่งเสริมให้มีระบบ ด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพ ในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนและเป็นกระบวนการที่สำคัญถือได้ว่าเป็นแม่แบบที่จะยกมาตรฐานของโรงเรียนเพื่อรายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและให้ทุกฝ่ายร่วมกันสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนมณี รันตนปกรณ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกและที่ยังไม่ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกในภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการวางแผนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ทุกฝ่ายทราบร่วมกัน ซึ่งบริหารต้องการกำหนดนโยบายให้ติดตามแนวคิดของ ดังที่ วิโรจน์ สารรัตน์ (2548) ที่กล่าวนโยบายที่ดีจะเป็นข้อความที่ชัดเจน ถ่ายทอดไปสู่ผู้ปฏิบัติได้โดยง่ายและมีความเข้าใจตรงกัน ลักษณะของนโยบายที่ดีด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูงทุกข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือสนับสนุนให้ครูทำผลงานทางวิชาการโดยใช้กระบวนการวิจัย ซึ่งผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแนวสื่อนวัตกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูงทุกข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมาบูรณาการการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเสนีย์ สังขพันธ์ (2532) กล่าวถึงหลักในการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ว่าโรงเรียนควรให้ข้อมูล หรือข่าวสารที่น่าสนใจ ง่ายต่อการเข้าใจและควรจะต้องสอดคล้อง กับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แต่ครูใช้สื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีการส่งเสริม/สนับสนุนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพยังมีระดับการปฏิบัติยังมีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยผู้บริหารควรประเมิน เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้า ด้านการเรียนรู้อยู่เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้นี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการ ปรับปรุงพัฒนา การเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้อยู่ รวมทั้งนำผลการประเมินรายช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น กรณีผู้เรียนไม่ผ่าน มาตรฐานการเรียนรู้อยู่ของกลุ่มสาระต่างๆ สถานศึกษา ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนซ่อมเสริม และจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้อยู่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่องการนำนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา นี้ควรนำประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารมาเป็นตัวแปรในการเปรียบเทียบด้วย

นอกจากนี้การนำนโยบายมาใช้ในการจัดการศึกษาควรศึกษาผู้มีส่วนร่วมได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ขจร. (2535). การพัฒนานโยบายการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: เนติกุล.
- กรมวิชาการ. (2544). แผนกลยุทธ์เขตพื้นที่กับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา การศึกษาปทุมธานี. ปทุมธานี: กลุ่มนโยบายและแผน.
ประคอง กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชัย แก้วสุวรรณ. (2548). บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รัตน์มณี รัตน์ปรกรณ์. (2547). การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2
จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2548). การวางแผนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี. (2547). เอกสารประกอบการศึกษาด้วยตนเองหลักสูตร
ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนา
ข้าราชการครูเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งสายงานบริหารในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ระบบการเจ้าหน้าที่สัมพันธ์
เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ: พี. เอ. ลิฟวิง.
- เสนีย์ สังข์พันธ์. (2532). การศึกษากระบวนการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2531). หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.